

I SAMUEL XXV: 23, 24, 25.

108

DOE nu Abigail David zag, zo haafte zy haar, en quam van den ezel af: en zy viel voor het aangezichte Davids op haar aangezichte, en zy boog haar ter aarde. En zy viel aan zyne voeten, en zeide, Och myn heere, myne zy de misdaad, en laat doch uwe dienstmaagd voor uwe ooren spreken, en hoord de woorden uwer dienstmaagd. Myn heere en stelle doch zyn herte niet aan dezen Belials man, aan Nabal, want gelyk zyn naame is, also is hy, zyn naame is Nabal, en dwaasheid is by hem: en ik uwe dienstmaagd en hebbe de jongelingen mynes heeren niet gezien, die gy gezonden hebt.

En Vers 32, 33, 34, 35.

Doe zeide David tot Abigail: Gezegend zy de HEERE de God Israëls: die u te dezen dage my te gemoete gezonden heeft. En gezegend zy uwen raad, en gezegend zyt gy, dat gy my te dezen dage geweerd hebt, van te komen met bloedstorting, dat myne hand my verloft zoude hebben. Want voorzeker, [het is zo waarachtig als] de HEERE de God Israëls leefd, die my verhinderd heeft van u quaad te doen: dat, het en waare dat gy u gehaafst had, en my te gemoete gekomen waart, zo en waare Nabal niemant die aan den wand pift overig gebleeven tot het morgen-licht. Doe nam David uit haare hand dat zy hem gebragt hadde: en hy zeide tot haar, Trekt met vrede op na u huis, ziet ik hebbe na uwe stemme gehoord, en hebbe u aangezichte aangenomen.